

[Kaj Poulsen]

del findes. Men o.k., lad os lytte til, hvad man har af bemærkninger.

Vi ved fra Ålborg og Århus og desuden fra svensk Volvo, at man allerede fra næste år begynder at levere samtlige køretøjer, også entreprenørmateriel, med asbestfri friktionsbelægninger. Så der er ingen baggrund for at fortsætte med den dispensation, der er givet til at fremstille bremsebelægninger i Danmark, og på den baggrund må vi naturligvis også ophøre med at montere dem i biler.

Vedrørende tagbelægninger, facadebeklædning og støjskærme ved vi – det har Eternitfabrikken jo selv meddelt folketinget – at man har fundet et andet produkt. Man har sat et spørgsmålstejn ved de store plader, siger man. Men i den dispensation, der er givet, er der en bestemmelse om, at hvis man finder et substitutionsmateriale, så ophører dispensationen. Efter de oplysninger, jeg har fra Ålborg, så har man produktet i dag. Det, det drejer sig om, er, at man skal have nogle maskiner udskiftet. Og vi må kunne kræve, at det sker hurtigere end den tidsfrist, dispensationen har. Det er baggrunden for, at vi foreslår, at 1. juli næste år må være datoen, hvor det ophører.

Lad mig også sige, som VS' ordfører sagde: for socialdemokratiet er et halvt år til den ene eller anden side ikke afgørende. Det afgørende er, at vi får en plan for afvikling af asbesten i Danmark, og at vi på den baggrund kan få talt sammen om, hvordan vi får gjort det bedst muligt og lægger pres på de steder, hvor der tilsyneladende ikke er handlet hurtigt nok på disse områder.

De andre områder, pakninger, lejeforinger osv. tror jeg vi skal undersøge i udvalget. Om lejeforinger må vi sige, at dér tror vi at man selv må være initiativtager og sætte et udviklingsarbejde i gang. Det er muligt, der kunne findes enkelte pakninger, der ikke kan bruges, men så lad os se på det. Lad os høre, hvad det er, og skulle det ikke være muligt at få pakninger til enkeltområder, så må vi have registreret, hvor de pakninger bruges, og til hvad de bruges. I øvrigt synes jeg, at vi fra Danmarks side bør sætte et udviklingsarbejde i gang på det her område.

Til arbejdsministerens tale vil jeg godt sige, at jeg var lidt skuffet over, at der ikke var nogen kommentarer til vores forslag om kortlægning af asbestforekomster.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at det er afgørende, at vi ikke løber ind i flere af den slags overraskelser, som vi har fået vedrørende asbest i indemiljøet, og at vi kan imødegå reaktioner af den karakter, vi har set, på en fornuftig måde. Hvis vi skal have mulighed for det, må vi også have en kortlægning af asbestforekomsterne, således at der ikke er noget, der er overraskende for os.

Derfor var jeg lidt skuffet over, at ingen af regeringspartierne ordførere var inde på det spørgsmål. Men det er da glædeligt, at der så i hvert fald var et flertal udenom, der syntes, at det var en god idé – måske med en anden struktur på det, men det kan vi vel finde ud af.

Med hensyn til fjernelse af de asbestforekomster, der er, finder vi – som vi også har beskrevet i bemærkningerne til forslaget – at det er de allerede kendte forekomster, som vi bør sætte ind for at fjerne allerede på nuværende tidspunkt. Vi har nævnt varmebrønde, og vi har nævnt elværker, hvor der er store mængder af asbest. Vi mener, at man bør tage fat på de områder. Jeg synes, det var lidt skuffende, at vi ikke fra regeringens og regeringspartierne side hørte noget om, hvilken holdning man har til de områder.

Man kan jo komme videre med dispensationsreglerne. Jeg tror, det er 14 dage siden, at arbejdsministeren udsendte en ny bekendtgørelse om ventilationsrør. Vi forstår ikke, når der ligger produkter på andre områder, nemlig facadebeklædning og støjskærme, hvorfor de så ikke var taget med samtidig. De produkter ligger der. Ministeren kunne lige så godt i den bekendtgørelse have udstedt forbud på disse områder også.

Vi synes, ministeren har været lidt for træg på det her område. Dagen efter, at der kom rygter fra arbejdstilsynet om, at man ville indstille til ministeren at ændre bekendtgørelsen for ventilationsrør, meddelte Eternitfabrikken i Ålborg, at nu var der sandelig også fundet et nyt produkt. Vi tror, at en sådan gevinst kan vi få flere steder, hvis vi har mod til det.

Vi må naturligvis tage hensyn til de mennesker, der arbejder på arbejdspladserne, i det arbejde, vi laver her. Vi har i det forslag, vi har lagt frem, først og fremmest villet tage hensyn til de mennesker, der arbejder på arbejdspladserne, således at vi ikke fremover skal blive overrasket over, selv om vi er